

Dosarul nr. 2ra-858/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Arabadji)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cojocaru Natalia,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocaru Vitalie
împotriva Nataliei Cojocaru cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor cu
tata și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 19 martie 2018, Cojocaru Vitalie a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Nataliei Cojocaru solicitând stabilirea domiciliului copilului minor
Cojocaru XXXXX, născut la XXXXX, cu tatăl, Cojocaru Vitalie, și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 06 iunie 2013 a înregistrat căsătoria
cu pârâta, Cojocaru Natalia, eveniment trecut în Registrul actelor de stare civilă de
către OSC Râșcani sub nr.341. Din căsătorie au un copil minor comun Cojocaru
XXXXX, a.n. XXXXX, care la moment se află în grija și întreținerea reclamantului,
iar pârâta, Cojocaru Natalia din prima căsătorie mai are un copil, XXXXX, a.n.
XXXXX.

De asemenea, a susținut că, prin hotărârea din 28 iunie 2016 a Judecătoriei
Chișinău, sediul Râșcani, căsătoria dintre Cojocaru Vitalie și Cojocaru Natalia a fost
desfăcută, domiciliul copilului minor fiind stabilit cu mama.

Reclamantul a menționat că, peste aproximativ un an, în urma vizitelor la copil
a observat că comportamentul pârâtei a devenit straniu, iar din discuțiile cu foștii
vecini a aflat că pârâta permanent este vizitată de persoane în stare de ebrietate, cu
care aceasta consumă droguri împreună.

A precizat că, deoarece, îi reproșă pârâtei că copilul nu este îngrijit și nu merge
la grădiniță foarte des, aceasta nu-i permitea să vadă copilul.

A indicat că la 15 martie 2018, reclamantul a fost telefonat de fratele pârâtei,
care i-a comunicat că recent a revenit din Italia, la moment locuiește cu pârâta, care
consumă sistematic droguri, copii sunt lăsați noaptea singuri, sunt permanent

înfometaji, deoarece pârâta venind spre dimineață doarme până la amiază, astfel, copilul trebuie luat din acest mediu.

Prin urmare, după ce a aflat aceste informații împreună cu fratele pârâtei la data de 16 martie 2018 au mers la autoritatea tutelară din or. Cricova și au comunicat despre situația copiilor, după care împreună cu un asistent social au mers la domiciliul pârâtei pentru a examina situația în care se află copiii.

Dat fiind faptul că în urma acestei vizite s-au confirmat cele relatate de către fratele pârâtei, copilul a fost preluat de către reclamant cu care se află până în prezent.

Consideră că, viața copilului este pusă în pericol, astfel, în interesul superior al copilului este stabilirea domiciliului copilului minor cu reclamantul Cojocaru Vitalie.

Prin hotărârea din 31 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost admisă, domiciliul copilului minor Cojocaru XXXXX, născut la XXXXX, fiind stabilit cu tata.

Prin decizia din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins, apelul declarat de reprezentantul Nataliei Cojocaru, avocatul Marcel Popescu și s-a menținut hotărârea din 31 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În consolidarea soluției, instanța de apel a relevat că, actele cauzei denotă faptul că starea de sănătate a copilului după ce a fost luat de la Cojocaru Natalia era una necorespunzătoare, copilul având XXXXX, XXXXX, XXXXX (XXXXX), XXXXX, ceea ce denotă o lipsă a îngrijirii adecvate a copilului, în acest sens concluzionând că instanța de fond întemeiat a decis de a încredința copilul minor, spre creștere și educare tatălui.

În argumentarea acestei poziții, instanța de apel a reținut că în conformitate cu caracteristica din 21 martie 2018, eliberată de Șeful PP Cricova al IP Râșcani, Nataliei Cojocaru, aceasta este consumatoare de alcool și droguri, fiind predispusă la săvârșirea infracțiunilor și contravențiilor (f.d.50).

În contradictoriu, conform caracteristicii eliberate de către ofițerul superior de sector al SP-7 a IP Râșcani a DP mun. Chișinău, inspector principal Ruhlin Vladimir, lui Cojocaru Vitalie, rezultă că acesta domiciliază pe adresa mun. XXXXX, str. XXXXX XXXXX, ap. XXXXX împreună cu mama sa și copilul său minor, iar la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu a fost observat în stare de ebrietate în locuri publice, nu admite încălcări de ordine publică la locul de trai, totodată nu i-au fost întocmite dosare administrative și nu dispune în cadrul sectorului de poliție de careva materiale compromițătoare pe numele său (f.d.77).

Totodată, la examinarea cauzei în instanța de apel, s-a stabilit că tatăl Cojocaru Vitalie, la caz poate să ofere copilului Cojocaru XXXXX a.n. XXXXX mai multe garanții de creștere și dezvoltare în acest sens.

În mod distinct, respingând apelul, instanța de apel a punctat că, din extrasele medicale anexate la dosar rezultă că minorului nu i se asigură o bună dezvoltare, deoarece, starea de sănătate a copilului după ce a fost luat de la mama sa, Cojocaru Natalia, era necorespunzătoare, ceea ce denotă o lipsă a îngrijirii adecvate a acestuia.

Astfel, instanța de apel a stabilit că în situația când, mama, Cojocaru Natalia, nu are grijă corespunzător de copil, interesul superior al copilului trebuie să fie primordial atunci când mai multe interese concurează.

În același timp, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit toate circumstanțele și raporturile juridice care au importanță pentru soluționarea cauzei, a apreciat corect probele din dosar prezentate de către participanții la proces, aplicând corect legea materială și procedurală, fiind astfel constatată legalitatea hotărârii în întregul ei.

La 06 aprilie 2021, Cojocaru Natalia, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel, la adoptarea soluției nu a efectuat o interpretare corectă a prevederilor legii materiale aplicabile în speță, admițând astfel o interpretare eronată și contrară naturii instituite de legiuitor.

Totodată, instanța de apel la examinarea apelului a admis încălcarea și interpretarea eronată a normelor de drept procedural, or, aceasta nu a luat în considerare voința părților, inclusiv a reclamantei.

De asemenea, a susținut că, la evaluarea circumstanțelor cauzei, instanța de apel nu a acordat pondere explicațiilor sale. Împrejurările date au dus la soluționarea greșită a pricinii, iar interpretarea efectuată de instanța de apel a fost una arbitrară.

Totodată a indicat că instanța de apel a examinat cauza contrar dispozițiilor art. 379 alin. (1) Codul de procedură civilă, dispunând examinarea apelului în lipsa apelantei/recurente și a avocatului acesteia, fiind astfel lipsită de dreptul de a-și apăra drepturile invocate în cererea de apel.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților conform scrisorii de însoțire datate cu 22 aprilie 2021 (f.d.13, vol. II) și a fost recepționată de către Primăria or. Cricova la 28 aprilie 2021, conform avizului de recepție (f.d. 14, vol. II). Din adresa intimatului Cojocaru Vitalie corespondența a fost restituită cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 15, vol. II).

Referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 09 februarie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 06 aprilie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea către participanții la proces a copiei deciziei integrale a instanței de apel prin scrisoarea de însoțire datată cu 19 martie 2021 (f.d.215, vol. I), astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Cojocaru Natalia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cojocarua Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Cojocaru Natalia.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cojocaru Natalia, împotriva deciziei din 09 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat